

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen

Parochiebrief 2-4-2022

No. 2022.7. (58)

Inhoud:

1. Van de pastoor
2. Heer, ben ik het? Gedachten bij een aria van Bach.
3. Diocesane livestreamvieringen
4. Hoe wij vieren
5. Thuiscollecte
6. Contact

1. Van de pastoor

Voorafgaande aan onze **eucharistieviering** op **zondag 3 april** ontvangt u weer een parochiebrief. Deze keer zal het een tamelijk korte zijn, omdat u volgende week voorafgaande aan de Goede Week een langere zult ontvangen.

A.s. zondag vieren wij de vijfde zondag van de Veertigdagentijd. Vanouds heet deze zondag: **Passiezondag**. Op onze weg naar Pasen naderen we de dagen van het lijden van de Heer. In de Bijbellezingen en liederen in de vieringen, verschuift de aandacht daarnaar.

Inleiding op de diensten van de Goede Week en Pasen: 3 april na de dienst

Omdat door allerlei omstandigheden de leerhuisavond over de *liturgie van de Goede Week en Pasen* op 15 maart geen doorgang vond, is er besloten dat we die bijeenkomst a.s. zondag **3 april na de eucharistieviering** zullen houden. Na de viering drinken we eerst koffie/thee,

waarna ik voor hen die dat willen, zal ingaan op de bijzondere aspecten en symbolen van de liturgie van Palmzondag, Witte Donderdag, Goede Vrijdag en de Paaswake. Ik hoop dat we hierdoor als we in de Goede Week aan de vieringen deelnemen, nog dieper de (geloofs)rijkdom zullen kunnen ervaren die in de liturgie van deze grote en heilige dagen ligt opgeslagen. Neem wel een lunchpakketje mee, als u daaraan wilt deelnemen.

Vastenactie

Graag herinner ik u nog eens aan de **Vastenactie 2022: “De nood is zeer hoog!”** Vorige week kon u uitgebreid lezen over deze vastenactie ten behoeve van onze Anglicaanse zusterkerk in Mozambique. Zij vangt mensen op die moeten vluchten voor het geweld van extremistenstrijders, die uit het Midden-Oosten verjaagd zijn en nu elders hun slachtoffers maken. In de vieringen tot en met Pasen zal de tweede collecte voor de vastenactie zijn, maar u kunt natuurlijk ook – en graag zelfs – uw vastenactie overmaken op de rekening van de parochie met vermelding: Vastenactie 2022.

Hartelijke groet,
Wietse van der Velde, pastoor

2. Heer, ben ik het?

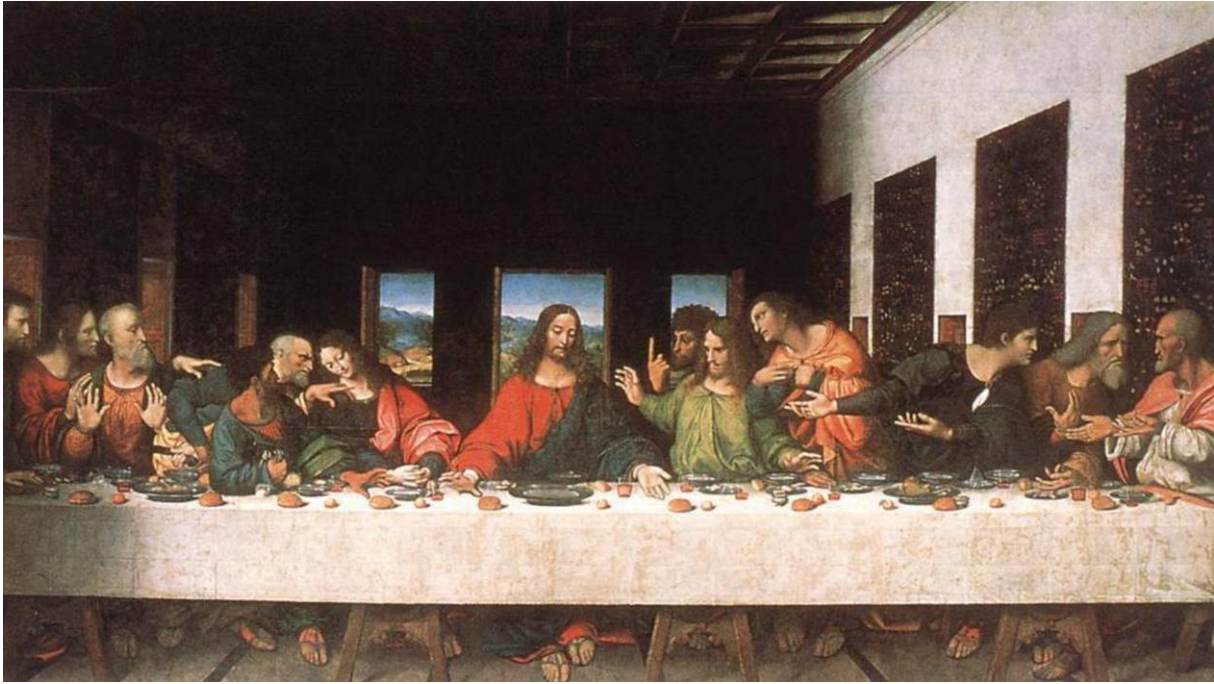
Gedachten bij een aria van Bach.

In de komende weken zullen vast wel een aantal van u die dit lezen een uitvoering van één van de passies van Johann Sebastian Bach in een kerk of concertzaal gaan beluisteren (*het kan weer!*). En als u dat niet doet, hoort u ongetwijfeld wel een koraal of een aria uit de “Matthaüs” of de “Johannes” voor radio of televisie. Hoe onkerkelijk, onchristelijk, ongelovig volgens de laatste cijfers van het SCP (Sociaal Cultureel Planbureau) Nederland ook is geworden, in de tijd voor Pasen hoort Bach erbij (de politieke en maatschappelijk crème de la crème gaat daarvoor op Goede Vrijdag en bloc zelfs naar “de” uitvoering in de Grote Kerk in Naarden). Dat deze passiemuziek van Bach tot de monumentale werken uit de muziekgeschiedenis behoort zal door weinigen die gaan luisteren worden bestreden. Maar dat ze ook monumentale uitingen van geloof zijn, dat zal niet door iedere luisteraar worden herkend. Nu, gebiedt de eerlijkheid te zeggen, dat de tekst van een aantal aria’s door hun typische 18^e eeuwse vroomheid en barok taalgebruik, ook voor de meeste(?) 21^e eeuwse christenen niet meer direct navolgbaar is. Maar als je probeert door dat laagje heen te komen, dan komen er ook voor ons onverwachte geloofsschatten aan het licht, die ook ons wat te zeggen kunnen hebben.

In de Matthaüspassion laat Bach ná de vraag van de leerlingen – als Jezus bij het laatste avondmaal gezegd heeft, dat één van hen Hem zal verraden -: *Heer, ben ik het?* direct het koraal volgen: *Ik ben het, ik moest boeten.*

Tussen de vraag en het antwoord is er geen moment om adem te halen. De componist en gelovige Bach laat ons geen tijd en rust om nog wat na te denken over die vraag, wat te mediteren of vroom te peinzen.

De vinger wijst direct op...mijzelf.

*Wijzende vingers
op een schilderij in navolging van het Laatste Avondmaal van Leonardo da Vinci.*

Niet op Judas, niet op Petrus, Jacobus of Johannes of die anderen.

Niet op mijn buurvrouw of buurman in de kerk die mij met haar of zijn manier van zingen en dat eeuwige gedraai zo irriteert.

Niet op die medeparochiaan die altijd wel wat op te merken en te bekritisieren heeft, maar die maar zelden een voet in de kerk zet.

Niet op...

Nee, ik.

Het is mijn schuld, dat Jezus aan het kruis moet hangen.

(Bedenken wij ons wel eens wat het echt betekent als wij in een vorm van de schuldbelijdenis die wij in onze parochie af en toe gebruiken, ons driemaal op de borst kloppen en zeggen: door mijn schuld, door mijn schuld, door mijn grote schuld?)

Laten wij, laat ik maar ophouden steeds naar anderen te wijzen.

Wat schuld, zonde, fouten, nalatigheden betreft, verstaan wij uitstekend de kunst om bliksemsnel een verwijfsbriefje in te vullen.

Naar de ander. Weg ermee. Afschuifstelsel. Ik heb het niet gedaan. Ik was er toch immers niet bij, toen ze Jezus aan het kruis sloegen.

Maar als wij zo reageren, kennen wij ons dan zelf wel werkelijk?

Ik denk wel eens dat als al onze verborgen agressie, onze opgekropte bitterheid naar buiten kwam, dan hadden wij Jezus net zo hard in het gezicht geslagen en net zo verachtelijk naar Hem gespuugd.

De liturgie van onze kerk in de voorbereidingstijd op Pasen en de passiemuziek van Bach (die bedenken wij dat wel niet voor de concertzaal, maar voor de eredienst op Palmzondag en Goede Vrijdag werd geschreven) die laten ons maar één uitweg uit die grote schuldvraag.

Die uitweg is het gebed, het gebed tot die bont en blauw, rood en paars geslagen Gekruisigde: *Jezus, denk aan mij wanneer u in uw koninkrijk komt.*

En op die vraag, op dat gebed komt het antwoord van Jezus. Het is een adembenemend antwoord, maar wel adembenemend in de goede zin van het woord: *Ik verzeker je, nog vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn.*

Dat is: muziek tot over de dood heen. Dat is passiemuziek die tot paasmuziek wordt.

Ik wens ons allen in deze tijd van genade op weg naar Pasen die ervaring toe.

Wietse van der Velde, pastoor

3. Diocesane livestreamvieringen

Iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen wordt voor het aartsbisdom Utrecht een *livestreamuitzending* vanuit de *kathedrale kerk te Utrecht* verzorgd.

Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

Zondag 3 april 2022 – Veertigdagentijd 5

Utrecht: 10.00 uur, voorganger pastoor Louis Runhaar, en pastoor Henk Schoon.

4. Hoe wij vieren

Per 25 februari verdwenen bijna alle coronamaatregelen die het kerkelijk leven beperkten. Dit betekent voor onze manier van vieren het volgende.

1. De 1,5 meter afstand komt te vervallen.

2. Een vaste zitplaats is niet meer nodig.

N.B. Door het flexibele karakter van de zitplaatsen in de kerk, is het voor iedereen die dat wenst mogelijk om de anderhalve meter afstand te bewaren.

3. Een mondkapje hoeft niet meer gedragen te worden.

4. Omdat het aantal coronabesmettingen nog altijd zeer hoog is, zijn we met zijn allen verantwoordelijk voor elkaar en met name voor de kwetsbaren onder ons. Daarom blijven wij de vredegroet voorlopig uitwisselen op de manier waarop deze sinds maart 2020 gegeven wordt, dus met een hoofdknik of een lichte buiging, waarbij we elkaar “vrede” wensen.

5. De heilige communie wordt weer onder twee gedaanten uitgereikt.

Hygiëne blijft ook hier een rol van betekenis spelen. De kelk wordt door een assistent vastgehouden. U kunt de hostie in de wijn dopen, maar niet uit de kelk drinken. Het is de persoonlijke keuze van iedere communicant om de heilige communie onder één of twee gedaanten te ontvangen.

6. De wijwaterbakjes blijven in ieder geval tot Pasen.

Wietse van der Velde, pastoor

5. De 'thuiscollecte'

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen, de zgn. 'thuiscollecte': "*De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen*"... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere redenen verhinderd om de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen, onder vermelding van 'thuiscollecte'.

Dan weet Christa wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

Contact

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuitstraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

secretaris

Renée Lokman

mail: secretaris@groningen.okkn.nl

